KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 08.10.2004
COM(2004)643 końcowy

2004/0241 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie podpisania Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek oraz przyjęcia i podpisania załączonego Protokołu Ustaleń

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/EC w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 października 2001 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji ze Szwajcarią, Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Andorą, Liechtensteinem, Monako i San Marino w zakresie odpowiednich umów mających na celu zagwarantowanie przyjęcia przez te kraje środków równoważnych z tymi stosowanymi wewnątrz Wspólnoty w celu zagwarantowania skutecznego opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Komisja miała przeprowadzić owe negocjacje w bliskiej współpracy z prezydencją Rady, a także konsultując się ściśle i regularnie z Grupą Roboczą Wysokiego Szczebla, ustanowioną decyzją Komitetu Stałych Przedstawicieli z dnia 13 czerwca 2001[1] r. i wyznaczoną przez Radę jako komitet specjalny, mający wspierać Komisję w realizacji tego zadania.

Po podjęciu decyzji z dnia 16 października 2001 r., Komisja wystosowała pismo do wyżej wymienionych państw trzecich z prośbą o rozpoczęcie negocjacji, choć mogły się one rozpocząć dopiero po zatwierdzeniu przez Radę ECOFIN tekstu projektu dyrektywy w dniu 13 grudnia 2001 r. Od tej pory odbyło się wiele spotkań, zarówno o charakterze politycznym, jak i technicznym. Zgodnie z decyzją Rady z dnia 16 października 2001 r., Komisja przeprowadziła te negocjacje w bliskiej współpracy z kolejnymi prezydencjami Rady. Komisja zdawała Radzie i Parlamentowi regularne ustne sprawozdania z postępów tych negocjacji i przedstawiła Radzie ECOFIN, która odbyła się w dniu 3 grudnia 2002 r., komunikat dotyczący negocjacji z państwami trzecimi w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności[2]. Na wniosek Rady ECOFIN negocjacje dotyczące opodatkowania dochodów z oszczędności nadal trwają.

W dniu 3 czerwca 2003 r. Rada stwierdziła, że projekt Porozumienia ze Szwajcarią, przedłożony przez Komisję w dniu 28 maja 2003 r., stanowił ostateczną ofertę Porozumienia między UE a tym krajem. W protokole ze spotkania istnieje również zapis:

- *„Cztery elementy niniejszego Porozumienia dotyczące opodatkowania oszczędności stanowią również podstawę umów zawieranych między Unią Europejską a Liechtensteinem, Andorą, Monako i San Marino. ...."*

Wcześniej tego roku, w dniu 21 stycznia 2003 r., Rada określiła owe cztery elementy jako:

- *Zatrzymywanie i potrącanie: Szwajcaria zastosuje te same stawki zatrzymywania i potrącania podatku co Belgia, Luksemburg i Austria…*

- *Podział dochodu: Szwajcaria dokona podziału dochodu z podatku zatrzymanego i zaakceptuje podział 75/25 obowiązujący wewnątrz Wspólnoty…*

- *Dobrowolne ujawnienie informacji*

Klauzula rewizyjna stanowiąca, że „umawiające się Strony konsultują się przynajmniej raz na trzy lata lub na wniosek którejkolwiek z umawiających się Stron w celu przeanalizowania oraz – jeśli umawiające się Strony uznają to za niezbędne – poprawy technicznych aspektów Porozumienia. W każdym przypadku, gdy Belgia, Luksemburg i Austria dokonają zmiany z podatku potrąconego na automatyczną wymianę informacji, zgodnie z dyrektywą, umawiające

---

[1] Dz.U. C 183 z 29.6.2001, str.1

[2] SEC (2002) 1287 wersja ostateczna z 27.11.2002

się Strony konsultują się ze sobą w celu zbadania, czy biorąc pod uwagę zmiany na arenie międzynarodowej, zmiany w Porozumieniu są niezbędne.

Szwajcaria przyznaje prawo do wymiany informacji na żądanie dla wszystkich karnych lub cywilnych spraw dotyczących oszustw lub podobnych wykroczeń popełnionych przez podatników……."

Porozumienie zawarte z San Marino, które obejmuje owe cztery elementy, przedstawiono Radzie do podpisu i zawarcia. Protokołowi towarzyszy pomocniczy Protokół Ustaleń (zwany dalej PU) między Republiką San Marino a Wspólnotą Europejską wraz z każdym z jej Państw Członkowskich. Zgodnie z wnioskami Rady ECOFIN z dnia 21 stycznia 2003 r., PU potwierdza, że w czasie okresu przejściowego przewidzianego w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r.[3], Wspólnota Europejska rozpocznie rozmowy z innymi ważnym ośrodkami finansowymi w celu zachęcenia tych jurysdykcji do przyjęcia środków równoważnych z tymi, które będą obowiązywać we Wspólnocie. PU stanowi również, że uzgodnione środki zostaną wdrożone w dobrej wierze i że strony nie będą działały jednostronnie w celu podważenia tego uzgodnienia bez ważnej przyczyny. Gdyby odkryto jakiekolwiek istotne różnice między zakresem dyrektywy Rady 2003/48/WE a Porozumieniem, umawiające się Strony niezwłocznie rozpoczną konsultacje mające na celu zapewnienie, że utrzymany zostanie równoważny charakter środków przewidzianych w Porozumieniu.

PU dodaje, że zawarcie umów podatkowych z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej i zobowiązanie Republiki San Marino do zapewniania, w tych ramach, wymiany informacji zgodnie ze standardami OECD, wzmocniłoby szerszą współpracę gospodarczą i podatkową. Uznając wysiłki podejmowane przez San Marino, konsultacje mogłyby odbyć się między San Marino a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej w celu wyeliminowania lub zredukowania – na zasadzie dwustronności – podwójnego opodatkowania w odniesieniu do różnych form dochodu.

PU stanowi również, że strony rozpoczną konsultacje tak szybko, jak to będzie możliwe, w celu:

– zbadania warunków stopniowej poprawy wzajemnego swobodnego dostępu do rynków finansowych obydwu Stron. Warunkiem wstępnym jest potrzeba zapewnienia odpowiednich zasad ostrożności oraz nadzoru nad zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi z San Marino, aby móc zachować prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w omawianych sektorach. Jakiekolwiek ewentualne porozumienie w tej dziedzinie musi być oparte na przyjęciu i wdrożeniu przez Republikę San Marino w odpowiednich sektorach gospodarczych istniejącego i przyszłego „dorobku wspólnotowego". Porozumienie takie powinno również stanowić, że Republika San Marino podejmuje się wdrożenia innych zasad wspólnotowych, zarówno istniejących, jak i tych przyjętych w przyszłości, na przykład w sprawach konkurencji i opodatkowania, które mają znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego w omawianych sektorach;

[3] Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str.38

– zbadania możliwości uproszczenia procedur określonych w Porozumieniu w sprawie Unii Celnej i Współpracy. W tym zakresie, Republika San Marino jest gotowa na przyjęcie skomputeryzowanych procedur podobnych do systemu INTRASTAT;

– zbadania możliwości dostępu dla obywateli Republiki San Marino do programów badań i szkolnictwa wyższego wdrażanych przez Wspólnotę Europejską;

Komisja uważa, że tekst Protokołu jest zgodny z dyrektywami dotyczącymi negocjacji, przyjętymi przez Radę w dniu 16 października 2001 r. Rada wyraziła zgodę polityczną na tekst z dnia 2 czerwca niniejszego roku a w dniu 9 czerwca wyżej wymieniona Grupa Robocza Wysokiego Szczebla, działająca przy Radzie, potwierdziła swój konsens w sprawie szczegółów Porozumienia oraz PU.

Komisja proponuje, aby Rada zatwierdziła załączone wnioski dotyczące:

– decyzji w sprawie podpisania Porozumienia przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek oraz przyjęcia i podpisania załączonego PU, oraz

– decyzji w sprawie zawarcia wyżej wymienionego Porozumienia na podstawie procedur określonych w art. 300 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Art. 300 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską mówi, że Rada stanowi jednomyślnie, gdy Porozumienie obejmuje dziedzinę, dla której do przyjęcia zasad wewnętrznych wymagana jest jednomyślność. Ponieważ zasady wewnętrzne w dziedzinie objętej niniejszym Porozumieniem zostały przyjęte na podstawie art. 94 Traktatu, Komisja uznaje, że Rada powinna stanowić jednomyślnie w celu zatwierdzenia wniosku dotyczącego decyzji. Zgodnie z wnioskami Rady ECOFIN z dnia 21 stycznia 2003 r., Rada zgadza się, aby Porozumienie z Republiką San Marino zostało zawarte na zasadzie jednomyślności.

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie podpisania Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek oraz przyjęcia i podpisania załączonego Protokołu Ustaleń

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94 w połączeniu z pierwszym akapitem ust. 2 art. 300,

uwzględniając wniosek Komisji[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 16 października 2001 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji z Republiką San Marino w zakresie odpowiedniego porozumienia dla zapewnienia przyjęcia przez Republikę San Marino środków równoważnych z tymi zastosowanymi we Wspólnocie w celu zagwarantowania skutecznego opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek.

(2) Tekst Porozumienia, będący wynikiem negocjacji, odzwierciedla należycie dyrektywy dotyczące negocjacji wydane przez Radę. Towarzyszy mu Protokół Ustaleń (PU) między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką San Marino z drugiej strony.

(3) Należy podpisać dwa dokumenty parafowane w dniu 12 lipca 2004 r. i uzyskać potwierdzenie zatwierdzenia PU przez Radę, z zastrzeżeniem przyjęcia w terminie późniejszym decyzji w sprawie zawarcia Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Z zastrzeżeniem przyjęcia w terminie późniejszym decyzji w sprawie zawarcia Porozumienia, Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do mianowania osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie

[4] Dz.U. C … z ……..2004, str…

wypłacanych odsetek, towarzyszącego mu PU oraz listów wspomnianych w art. 21 ust. 2 Porozumienia, a także w ostatnim ustępie PU.

Rada zatwierdziła tekst wyżej wymienionego PU w formie załącznika do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół Ustaleń

pomiędzy

Wspólnotą Europejską, Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewska, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Maltańską, Królestwem Niderlandów, Republiką Austriacką, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słoweńską, Republiką Słowacką, Republiką Fińską, Królestwem Szwecji, Wielką Brytanią

a

Republiką San Marino

Protokół Ustaleń

pomiędzy

Wspólnotą Europejską,
Królestwem Belgii,
Republiką Czeską,
Królestwem Danii,
Republiką Federalną Niemiec,
Republiką Estońską,
Republiką Grecką,
Królestwem Hiszpanii,
Republiką Francuską,
Irlandią,
Republiką Włoską,
Republiką Cypryjską,
Republiką Łotewską,
Republiką Litewską,
Wielkim Księstwem Luksemburga,
Republiką Węgierską,
Republiką Maltańską,
Królestwem Niderlandów,
Republiką Austriacką,
Rzeczpospolitą Polską,
Republiką Portugalską,
Republiką Słoweńską,
Republiką Słowacką,
Republiką Fińską,
Królestwem Szwecji,
Wielką Brytanią

a

Republiką San Marino

Przy zawarciu Porozumienia przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „dyrektywą"), Wspólnota Europejska, Królestwo Belgii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Irlandia, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Republika Maltańska, Królestwo Niderlandów, Republika Austriacka, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Słoweńska, Republika Słowacka, Republika Fińska, Królestwo Szwecji, Wielka Brytania oraz Republika San Marino podpisały niniejsze PU, stanowiące suplement do niniejszego Porozumienia.

1. Sygnatariusze niniejszego PU uważają, że Porozumienie między Republiką San Marino a Wspólnotą Europejską przewidujące środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie jest porozumieniem zrównoważonym i możliwym do przyjęcia, chroniącym interesy obu Stron. W efekcie, Strony stosują w dobrej wierze

uzgodnione środki i powstrzymają się od podejmowania jakichkolwiek działań jednostronnych, które mogłyby zagrozić niniejszemu Porozumieniu bez uzasadnionej przyczyny. Jeśli odkryta zostanie poważna rozbieżność między zakresem dyrektywy przyjętej w dniu 3 czerwca 2003 r. (dyrektywa Rady 2003/48/WE) a zakresem Porozumienia, w szczególności w odniesieniu do art. 4 i 6 Porozumienia, umawiające się Strony konsultują się ze sobą niezwłocznie zgodnie z art. 15 ust. 1 Porozumienia, aby zagwarantować, zachowanie równorzędnego charakteru środków przewidzianych w Porozumieniu. Sygnatariusze niniejszego PU stwierdzają, że definicja oszustwa podatkowego dla celów art. 13 Porozumienia dotyczy wyłącznie potrzeb związanych z opodatkowaniem oszczędności w ramach niniejszego Porozumienia i pozostaje bez uszczerbku dla zmian i/lub decyzji dotyczących oszustw podatkowych w innych okolicznościach i na innych forach.

2. W okresie przejściowym przewidzianym w dyrektywie, Wspólnota Europejska rozpocznie rozmowy z innymi ważnymi ośrodkami finansowymi w celu zachęcenia tych jurysdykcji do przyjęcia środków równoważnych z tymi zastosowanymi przez Wspólnotę.

3. Biorąc pod uwagę fakt, że Republika San Marino pragnie pogłębiać integrację z europejskim środowiskiem gospodarczym oraz uważa swój udział w europejskim systemie bankowym i finansowym jako odpowiedni i pożądany do tego celu, Republika San Marino i Wspólnota Europejska rozpoczną konsultacje tak szybko, jak to tylko możliwe, w celu określenia warunków osiągnięcia wzajemnego uznania środków ostrożności i systemów odpowiednio obu Stron w zakresie świadczenia usług finansowych, w tym ubezpieczeniowych. W tym kontekście, Republika San Marino, aby zachować prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego w omawianych sektorach, podejmuje się przyjąć i wdrożyć w odpowiednich sektorach gospodarczych istniejący i przyszły „dorobek wspólnotowy", w tym istotne zasady ostrożności oraz nadzór nad zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi z San Marino. Jakiekolwiek odpowiednie Porozumienie w tej dziedzinie może również stanowić, że Republika San Marino podejmuje się wdrożenia innych istotnych zasad wspólnotowych, zarówno istniejących, jak i tych przyjętych w przyszłości, na przykład w sprawach konkurencji i opodatkowania.

4. W kontekście pogłębiania stosunków, zawarcie umów podatkowych z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej oraz zobowiązanie San Marino do zapewnienia w niniejszych ramach wymiany informacji zgodnie ze standardami OECD wzmocniłoby szerszą współpracę gospodarczą i podatkową. Uznając wysiłki podjęte przez San Marino, między San Marino a Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej mogłyby odbyć się konsultacje w celu wyeliminowania lub zredukowania, na zasadzie dwustronności, podwójnego opodatkowania dotyczącego różnych form dochodu.

5. Wspólnota Europejska i Republika San Marino rozpoczną również konsultacje mające na celu:

   – zdefiniowanie form uproszczenia procedur określonych w Porozumieniu w sprawie Unii Celnej i Współpracy. W tym zakresie Republika San Marino jest gotowa na przyjęcie skomputeryzowanych procedur podobnych do systemu INTRASTAT;

– bliższe zbadanie istniejących możliwości uczestniczenia przez obywateli i przedsiębiorstwa z Republiki San Marino we wspólnotowych programach i działaniach w ramach badań i rozwoju.

Podpisano w ..... dnia ..... z kopią w językach duńskim, holenderskim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim. Każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Wersje w językach czeskim, estońskim, węgierskim, łotewskim, litewskim, maltańskim, polskim, słowackim i słoweńskim zostaną poświadczone przez umawiające się Strony w drodze wymiany listów. Będą jednakowo autentyczne, w ten sam sposób, co języki wymienione w powyższym ustępie.

Podpisy

2004/0241 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

w sprawie zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidującego środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/EC w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94 w powiązaniu z pierwszym akapitem ust. 2, pierwszym akapitem ust. 3 oraz ust. 4 art. 300,

uwzględniając wniosek Komisji[5],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[6],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 16 października 2001 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji z Republiką San Marino w zakresie odpowiedniego porozumienia dla zapewnienia przyjęcia przez Republikę San Marino środków równoważnych tym zastosowanym we Wspólnocie w celu zagwarantowania skutecznego opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek.

(2) Tekst Porozumienia, będący wynikiem negocjacji, odzwierciedla należycie dyrektywy dotyczące negocjacji wydane przez Radę. Towarzyszy mu PU między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką San Marino z drugiej strony, a jego tekst załączono do decyzji Rady …/…/WE z dnia … 2004 r.

(3) Zastosowanie postanowień dyrektywy Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek zależy od zastosowania przez Republikę San Marino środków równoważnych tym przewidzianym w dyrektywie, zgodnie z Porozumieniem zawartym przez Republikę San Marino ze Wspólnotą Europejską.

(4) Zgodnie z decyzją Rady …/…/WE z dnia… 2004 r. i z zastrzeżeniem przyjęcia w późniejszym terminie decyzji w sprawie zawarcia Porozumienia, Porozumienie zostało podpisane w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu … 2004 r.

(5) Porozumienie powinno zostać zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

---

[5] Dz.U. C … z ……..2004, str…

[6] Dz.U. C … z ……..2004, str…

(6) Należy ustanowić prostą i szybką procedurę dla możliwych dostosowań załączników I i II do Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidujące środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Tekst Porozumienia jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Komisja zostaje niniejszym upoważniona do zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty zmian do załączników do Porozumienia, które gwarantują zgodność z danymi dotyczącymi właściwych władz wynikających z notyfikacji, o których mowa w art. 5 lit. a) dyrektywy 2003/48/WE oraz w załącznikach do tejże dyrektywy.

Artykuł 3

W imieniu Wspólnoty notyfikacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 Porozumienia, dokonuje Przewodniczący Rady [7].

Artykuł 4

Niniejsza Decyzja zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

[7] Data wejścia w życie Porozumienia zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK

Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino przewidujące środki równoważne z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

Porozumienie

pomiędzy

Wspólnotą Europejską

a

Republiką San Marino

przewidująca środki równoważne z tymi przewidzianymi w

dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r.

w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

Wspólnota Europejska

i

Republika San Marino

zwane dalej „umawiającą się Stroną” lub „umawiającymi się Stronami” w zależności od kontekstu,

zawarły następujące Porozumienie:

Artykuł 1

Cel

1. Celem niniejszego Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino jest umocnienie i rozszerzenie istniejących już bliskich stosunków między tymi dwoma Stronami poprzez ustanowienie środków równoważnych z tymi przewidzianymi w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek na rzecz rzeczywistych odbiorców, osób fizycznych, rezydentów Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej dla celów podatkowych, zwanej dalej dyrektywą.

2. Republika San Marino podejmie niezbędne środki i przyjmie szczególne postanowienia dotyczące procedur i kar, aby zapewnić, że działania niezbędne do wdrożenia niniejszego Porozumienia zostaną wykonane przez agentów rozliczeniowych z siedzibami na jej terytorium, bez względu na lokalizację siedziby dłużnika w przypadku oprocentowanych roszczeń dłużnych.

Artykuł 2

Definicja rzeczywistego odbiorcy

1. Dla celów niniejszego Porozumienia, „rzeczywisty odbiorca” oznacza każdą osobę, która otrzymuje wypłatę odsetek lub osobę, dla której wypłata odsetek zostaje zagwarantowana,

chyba że przedstawi ona dowód, że odsetek takich nie otrzymała ani że nie były one zagwarantowane na jej własną korzyść, czyli:

(a) występuje w roli agenta rozliczeniowego w rozumieniu art. 4 lub

(b) działa na rzecz osoby prawnej, funduszu inwestycyjnego lub porównywalnego czy też równoważnego organu na rzecz wspólnych inwestycji w papiery wartościowe lub

(c) działa na rzecz innej osoby, która jest rzeczywistym odbiorcą i ujawnia agentowi rozliczeniowemu tożsamość tego rzeczywistego odbiorcy zgodnie z art. 3.

2. Gdy agent rozliczeniowy posiada informacje sugerujące, że osoba otrzymująca wypłatę odsetek lub dla której wypłata odsetek została zagwarantowana nie może być rzeczywistym odbiorcą, a także gdy ani ust. 1 lit. a) ani ust. 1 lit. b) nie ma zastosowania do tej osoby, agent rozliczeniowy podejmuje odpowiednie kroki w celu ustalenia tożsamości rzeczywistego odbiorcy zgodnie z art. 3. Jeśli agent rozliczeniowy nie może zidentyfikować rzeczywistego odbiorcy, powinien on traktować daną osobę jako rzeczywistego odbiorcę.

Artykuł 3

Tożsamość i miejsce zamieszkania rzeczywistych odbiorców

W celu ustalenia tożsamości i miejsca zamieszkania rzeczywistego odbiorcy w rozumieniu art. 2, agent rozliczeniowy rejestruje nazwisko, imię oraz dane adresowe i status pobytu zgodnie z ustawą Republiki San Marino o zapobieganiu lichwie i praniu brudnych pieniędzy. W odniesieniu do zawieranych stosunków umownych lub transakcji prowadzonych przy braku stosunków umownych, w dniu 1 stycznia 2004 r. lub po tej dacie, w przypadku osób posiadających paszport lub inny dowód tożsamości wystawiony przez Państwo Członkowskie i twierdzących, że mieszkają w kraju innym niż Państwo Członkowskie lub Republika San Marino, miejsce zamieszkania będzie ustalane na podstawie zaświadczenia o zamieszkaniu dla celów podatkowych, wystawionego przez właściwe władze kraju, w którym dana osoba twierdzi, że mieszka. W przypadku braku przedstawienia takiego zaświadczenia, za kraj zamieszkania uznane zostanie Państwo Członkowskie, które wystawiło paszport lub inny dowód tożsamości.

Artykuł 4

Definicja agenta rozliczeniowego

Dla celów niniejszego Porozumienia, „agent rozliczeniowy” w Republice San Marino oznacza banki w rozumieniu prawa bankowego San Marino, a także podmioty gospodarcze, w tym osoby fizyczne i prawne zamieszkałe lub zarejestrowane w Republice San Marino, spółki i stałe przedstawicielstwa spółek zagranicznych, które nawet okazjonalnie przyjmują, utrzymują i inwestują lub przenoszą aktywa osób trzecich lub jedynie wypłacają lub gwarantują odsetki w ramach prowadzonej przez nie działalności.

Artykuł 5

Definicja właściwych władz

1. Dla celów niniejszego Porozumienia władzami właściwymi dla umawiającej się Strony są organy wymienione w załączniku I.

2. Właściwe władze krajów innych niż umawiające się Strony oznaczają władze tych krajów, które są właściwe dla celów konwencji dwustronnych lub wielostronnych, lub w przypadku ich braku, właściwe do wystawiania zaświadczeń o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych.

Artykuł 6

Definicja wypłaty odsetek

1. Dla celów niniejszego Porozumienia, „wypłata odsetek” oznacza:

   (a) odsetki zapłacone lub zapisane na dobro rachunku, dotyczące wszelkiego rodzaju roszczeń dłużnych, zabezpieczonych hipoteką lub nie, a także obejmujących prawo uczestniczenia w zyskach dłużnika lub nie, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji i kwitów dłużnych, w tym premie i nagrody dołączone do takich papierów wartościowych, obligacji lub kwitów dłużnych; opłaty karne za zwłokę w zapłacie nie są uznawane za wypłatę odsetek;

   (b) odsetki nagromadzone lub skapitalizowane w momencie sprzedaży, zwrotu, lub wykupu roszczeń dłużnych określonych w lit. a);

   (c) dochody pochodzące z wypłaty odsetek bezpośrednio lub przez podmiot określony w art. 4 ust. 2 dyrektywy, rozprowadzone przez

      (i) przedsiębiorstwa zajmujące się inwestowaniem zbiorowym lub porównywalne czy równoważne podmioty wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, ustanowione na terytorium określonym w art. 19,

      (ii) podmiot z siedzibą w Państwie Członkowskim, który stosuje opcję na mocy art. 4 ust. 3 dyrektywy i informuje agenta rozliczeniowego o tym fakcie,

      (iii) przedsiębiorstwa zajmujące się inwestowaniem zbiorowym lub porównywalne czy równoważne podmioty wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, ustanowione poza terytorium określonym w art. 19;

   (d) dochody zrealizowane w momencie sprzedaży, zwrotu lub wykupu akcji lub jednostek uczestnictwa w następujących przedsiębiorstwach i podmiotach, jeśli inwestują one bezpośrednio lub pośrednio ponad 40% swoich aktywów w roszczenia dłużne określone w lit. a) poprzez inne przedsiębiorstwa zajmujące się inwestowaniem zbiorowym lub podmioty wymienione poniżej:

(i) przedsiębiorstwa zajmujące się inwestowaniem zbiorowym lub porównywalne czy równoważne podmioty wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, ustanowione na terytorium określonym w art. 19,

(ii) podmiot z siedzibą w Państwie Członkowskim, który stosuje opcję na mocy art. 4 ust. 3 dyrektywy i informuje agenta rozliczeniowego o tym fakcie,

(iii) przedsiębiorstwa zajmujące się inwestowaniem zbiorowym lub porównywalne czy równoważne podmioty wspólnego inwestowania w papiery wartościowe, ustanowione poza terytorium określonym w art. 19.

Jednakże Republika San Marino ma możliwość włączenia dochodu wspomnianego w lit. d) do definicji odsetek wyłącznie w takim zakresie, w jakim taki dochód odpowiada zyskom bezpośrednio lub pośrednio pochodzącym z wypłat odsetek w rozumieniu lit. a) i b).

2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i d), gdy agent rozliczeniowy nie posiada informacji dotyczących proporcji dochodu, który pochodzi z wypłat odsetek, cała kwota dochodu zostanie uznana za wypłatę odsetek.

3. W odniesieniu do ust. 1 lit. d), gdy agent rozliczeniowy nie posiada informacji dotyczących procentu aktywów zainwestowanych w roszczenia dłużne lub akcje czy jednostki uczestnictwa zdefiniowane w tym ustępie, ów procent zostanie uznany za przekraczający 40%. W przypadkach, w których agent nie może określić kwoty dochodu zrealizowanego przez rzeczywistego odbiorcę, dochód zostanie uznany za odpowiadający przychodom ze sprzedaży, zwrotu lub wykupu akcji lub jednostek.

4. W odniesieniu do ust. 1 lit. b) i d), Republika San Marino ma możliwość wymagania od agentów rozliczeniowych na jej terytorium, aby obliczali odsetki w stosunku rocznym przez okres nieprzekraczający jednego roku i traktowali takie odsetki w skali rocznej jako wypłatę odsetek, nawet jeśli w tym okresie nie doszło do sprzedaży, wykupu lub zwrotu.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. c) i d), Republika San Marino ma możliwość wyłączenia z definicji wypłat odsetek jakichkolwiek dochodów, o których mowa w tych postanowieniach, z przedsiębiorstw lub podmiotów ustanowionych na jej terytorium w przypadku, gdy inwestycje w roszczenia dłużne określone w ust. 1 lit. a) takich podmiotów nie przekroczyły 15% ich aktywów.

Skorzystanie z takiej możliwości przez Republikę San Marino, gdy już została o niej poinformowana druga umawiająca się Strona, jest wiążące dla obydwu umawiających się Stron.

6. Procent, o którym mowa w ust. 1 lit. d) oraz ust. 3, wyniesie 25% po 31 grudnia 2010 r.

7. Procent, o którym mowa w ust. 1 lit. d) oraz w ust. 5, zostanie określony poprzez odniesienie do polityki inwestycyjnej określonej w zasadach funduszu lub dokumentach założycielskich danych przedsiębiorstw lub podmiotów, a przy ich braku – przez odniesienie do rzeczywistego składu aktywów tych przedsiębiorstw lub podmiotów.

Artykuł 7

Podatek potrącony

1. W przypadku, gdy rzeczywisty odbiorca mieszka w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, Republika San Marino wprowadzi podatek potrącony w wysokości 15% w ciągu pierwszych trzech lat od daty zastosowania niniejszego Porozumienia, 20% w ciągu kolejnych trzech lat i 35% po tym okresie.

2. Agent rozliczeniowy nałoży podatek potrącony w następujący sposób:

   (a) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a): od kwoty odsetek wypłaconych lub zapisanych na dobro rachunku;

   (b) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) lub d): od kwoty odsetek lub dochodu, o których mowa w tych ustępach, lub poprzez nałożenie równoważnego skutku, ponoszonego przez odbiorcę w pełnej kwocie wpływów ze sprzedaży, wykupu lub zwrotu;

   (c) w przypadku wypłaty odsetek w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. c): od kwoty dochodu, o którym mowa w tym ustępie;

   (d) w przypadku gdy Republika San Marino korzysta z możliwości na mocy art. 6 ust. 4: od kwoty odsetek obliczonych w skali rocznej.

3. Dla celów lit. a) i b) ust. 2, podatek potrącony jest nakładany proporcjonalnie do okresu utrzymywania roszczenia dłużnego przez rzeczywistego odbiorcę. Gdy agent rozliczeniowy nie może określić okresu takiego utrzymywania na podstawie informacji, jakie posiada, traktuje rzeczywistego odbiorcę jako utrzymującego roszczenie dłużne przez okres jego istnienia, chyba że dostarczy dowody potwierdzające datę jego nabycia.

4. Podatki inne niż przewidziane w niniejszym Porozumieniu od takiej samej wypłaty odsetek, a w szczególności podatki potrącone nałożone przez Republikę San Marino na źródła dochodów z odsetek pochodzące z San Marino, zapisuje się na poczet kwoty podatku potrąconego obliczonego zgodnie z niniejszym artykułem.

5. Zastosowanie podatku potrąconego przez agenta rozliczeniowego z siedzibą w Republice San Marino nie wykluczy Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca ma swoją siedzibę dla celów podatkowych, z opodatkowania dochodu zgodnie z jego prawem krajowym. W przypadkach, w których podatnik deklaruje dochody z odsetek uzyskanych od agenta rozliczeniowego z siedzibą w Republice San Marino na rzecz władz podatkowych w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej, gdzie jest jego miejsce zamieszkania, owe dochody odsetkowe będą podlegały opodatkowaniu według tej samej stawki, co stawka zastosowana do odsetek uzyskiwanych w kraju.

Artykuł 8

Podział dochodów

1. Republika San Marino zachowa 25% swoich dochodów z podatku potrąconego, o którym mowa w art. 7 i przeniesie 75% dochodów na rzecz Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca wypłaty odsetek ma miejsce zamieszkania.

2. Takie transfery będą miały miejsce w jednej racie na Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej najpóźniej w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego w Republice San Marino.

3. Republika San Marino podejmie niezbędne środki, aby zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie systemu podziału dochodu.

Artykuł 9

Dobrowolne ujawnienie informacji

1. Republika San Marino ustanowi procedurę, która pozwoli rzeczywistemu odbiorcy, zgodnie z definicją w art. 2, na uniknięcie podatku potrąconego, o którym mowa w art. 7, przez wyraźne upoważnienie agenta rozliczeniowego z siedzibą w Republice San Marino do zgłaszana wypłat odsetek do władz właściwych Republiki San Marino. Takie upoważnienie obejmuje wszystkie płatności odsetkowe dokonane lub zagwarantowane bezpośrednio na rzecz rzeczywistego odbiorcy przez tego agenta płatności.

2. Minimalna ilość informacji, jakie agent płatności musi zgłosić w przypadku wyraźnej autoryzacji udzielonej przez rzeczywistego odbiorcę, zawiera:

   (a) tożsamość i miejsce zamieszkania rzeczywistego odbiorcy, ustalone zgodnie z art. 3 niniejszego Porozumienia, uzupełnione tam, gdzie to możliwe, o numer identyfikacji podatkowej przyznany przez Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym znajduje się miejsce zamieszkania rzeczywistego odbiorcy;

   (b) nazwę i adres agenta rozliczeniowego;

   (c) numeru rachunku rzeczywistego odbiorcy lub, gdy taki nie istnieje, identyfikacji roszczenia dłużnego, które leży u podstaw powstania odsetek, oraz

   (d) kwotę wypłacanych odsetek, ustaloną zgodnie z art. 6 niniejszego Porozumienia.

3. Właściwe władze Republiki San Marino przekazują informacje, o których mowa w ust. 2, właściwym władzom Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, gdzie rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania. Takie informacje są przekazywane automatycznie przynajmniej raz w roku w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu roku podatkowego w Republice San Marino, dla wszystkich wypłat odsetek dokonanych w ciągu tego roku.

Artykuł 10

Eliminacja podwójnego opodatkowania

1. Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zapewnia eliminację wszelkiego podwójnego opodatkowania, które mogłoby wynikać z nałożenia podatku potrąconego, o którym mowa w art. 7, zgodnie z postanowieniami ust. 2 i 3.

2. Jeśli odsetki otrzymane przez rzeczywistego odbiorcę podlegały w Republice San Marino podatkowi potrąconemu, o którym mowa w art. 7, Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, gdzie rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, udziela mu ulgi podatkowej równej kwocie podatku potrąconego zgodnie z jego prawem krajowym. Gdy kwota ta przekracza kwotę podatku należnego zgodnie z jego prawem krajowym od całkowitej kwoty płatności odsetkowej podlegającej podatkowi potrącanemu, o którym mowa w art. 7, Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, zwraca mu kwotę nadwyżki podatku potrąconego.

3. Jeśli, oprócz podatku potrąconego, o którym mowa w art. 7, odsetki uzyskane przez rzeczywistego odbiorcę podlegały jakiemukolwiek innemu rodzajowi podatku potrąconego i Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, udzieli ulgi podatkowej na taki podatek potrącony, zgodnie ze swoim prawem krajowym lub konwencjami dotyczącymi podwójnego opodatkowania, taki inny podatek potrącony zostanie zapisany na dobro rachunku przed zastosowaniem procedury, o której mowa w ust. 2.

4. Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej, w którym rzeczywisty odbiorca ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, może zastąpić mechanizm ulgi podatkowej, o którym mowa w ust. 2 i 3, refundacją podatku u źródła, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 11

Zbywalne dłużne papiery wartościowe

1. Od dnia obowiązywania niniejszego Porozumienia, tak długo, jak przynajmniej jedno Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej również stosuje podobne przepisy i najpóźniej do 31 grudnia 2010 r. obligacje krajowe i międzynarodowe oraz inne zbywalne dłużne papiery wartościowe, które zostały wyemitowane przed 1 marca 2001 r. lub dla których pierwotne prospekty emisyjne zostały zatwierdzone przed tą datą przez władze właściwe w tym zakresie w państwie emitującym, nie zostaną uznane za roszczenia dłużne w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a) pod warunkiem, że nie zostaną dokonane żadne dalsze emisje takich zbywalnych papierów dłużnych w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie.

   Jednak tak długo, jak przynajmniej jedno Państwo Członkowskie Wspólnoty Europejskiej również stosuje postanowienia podobne do zawartych w art. 7 niniejszego Porozumienia, postanowienia niniejszego artykułu będą nadal obowiązywać po 31 grudnia 2010 r. w odniesieniu do zbywalnych papierów dłużnych:

   – które obejmują klauzule o ubruttowieniu i wcześniejszym wykupie oraz

– w których agent rozliczeniowy, w rozumieniu definicji zawartej w art. 4, ma siedzibę w Republice San Marino oraz

– w których agent rozliczeniowy wypłaca odsetki bezpośrednio rzeczywistemu odbiorcy zamieszkałemu w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub zabezpiecza wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz takiego rzeczywistego odbiorcy.

Jeśli i gdy wszystkie Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej zaprzestaną stosowania postanowień podobnych do tych zawartych w art. 7 niniejszego Porozumienia, postanowienia niniejszego artykułu pozostaną w mocy wyłącznie w odniesieniu do tych zbywalnych papierów wartościowych:

– które obejmują klauzule o ubruttowieniu i wcześniejszym wykupie oraz

– w przypadku których agent rozliczeniowy emitenta ma siedzibę w Republice San Marino oraz

– w przypadku których agent rozliczeniowy wypłaca odsetki bezpośrednio rzeczywistemu odbiorcy zamieszkałemu w Państwie Członkowskim Wspólnoty Europejskiej lub zabezpiecza wypłatę odsetek bezpośrednio na rzecz takiego rzeczywistego odbiorcy.

Jeśli w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie zostanie dokonana dalsza emisja wyżej wymienionych zbywalnych papierów dłużnych wyemitowanych przez rząd lub podmiot powiązany, występujący jako organ władzy publicznej lub którego rola jest uznawana przez Porozumienie międzynarodowe (wymieniony w załączniku II do niniejszego Porozumienia), całość emisji takiego papieru wartościowego, składającej się z emisji pierwotnej i wszelkich dalszych emisji uznaje się za roszczenie dłużne w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

Jeśli w dniu 1 marca 2002 r. lub po tej dacie dokonano kolejnej emisji wyżej wymienionych zbywalnych papierów dłużnych przez jakiegokolwiek innego emitenta nieobjętego akapitem czwartym, taką dalszą emisję uznaje się za roszczenie dłużne w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. a).

2. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla dalszego pobierania przez Republikę San Marino i Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej podatku od dochodów pochodzących z wyżej wymienionych zbywalnych papierów dłużnych w ust. 1 zgodnie z ich prawem krajowym.

Artykuł 12

Inne podatki potrącone – powiązania z innymi Porozumieniami

1. Niniejsze Porozumienie nie wyklucza nakładania przez Strony innych rodzajów podatku potrąconego niż te, o których mowa w niniejszym Porozumieniu, zgodnie z ich prawem krajowym lub konwencjami o podwójnym opodatkowaniu.

2. Postanowienia konwencji o podwójnym opodatkowaniu między Republiką San Marino a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej nie stanowią przeszkody w pobieraniu podatku potrąconego, o którym mowa w niniejszym Porozumieniu.

Artykuł 13

Wymiana informacji na żądanie

1. Właściwe władze Republiki San Marino oraz jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej wymieniają informacje dotyczące postępowania w przypadku oszustwa podatkowego na mocy przepisów prawa w Państwie otrzymującym wniosek lub podobnych w odniesieniu do dochodu ujętego w niniejszym Porozumieniu. „Informacje podobne" dotyczą wyłącznie wykroczeń na tym samym poziomie szkodliwości co w przypadku oszustw podatkowych na mocy prawa Państwa otrzymującego wniosek, co prowadzi do jakiegokolwiek naruszenia interesów podatkowych Państwa składającego wniosek. W odpowiedzi na należycie uzasadniony wniosek, Państwo otrzymujące wniosek powinno dostarczyć informacje w odniesieniu do postępowania, które przeprowadza lub może przeprowadzać Państwo składające wniosek, na postawie karnej lub cywilnej.

2. Przy określaniu, czy informacje mogą być przekazane w odpowiedzi na wniosek, Państwo otrzymujące wniosek powinno zastosować przepisy o przedawnieniu mające zastosowanie na mocy prawa Państwa składającego wniosek.

3. Państwo otrzymujące wniosek dostarcza informacje w przypadku, gdy Państwo składające wniosek ma uzasadnione podejrzenie, że postępowanie stanowiłoby oszustwo podatkowe lub podobne wykroczenie. Podejrzenie popełnienia oszustwa podatkowego ze strony Państwa składającego wniosek może być oparte na:

   a) dokumentach, poświadczonych za zgodność z oryginałem lub nie i obejmujących między innymi rejestry przedsiębiorstw, księgi handlowe lub informacje o kontach bankowych;

   b) zeznaniach złożonych przez podatnika;

   c) informacjach uzyskanych od informatora lub innej osoby trzeciej, które zostały niezależnie potwierdzone lub są wiarygodne na innej podstawie lub

   d) dowodach poszlakowych.

4. Przy składaniu wniosku o informacje na mocy niniejszego Porozumienia, właściwe władze Państwa składającego wniosek dostarczają następujące elementy właściwym władzom Państwa otrzymującego wniosek w celu wykazania możliwej do przewidzenia istotności informacji dla wniosku:

   (a) tożsamość osoby objętej badaniem i dochodzeniem;

   (b) zestawienie potrzebnych informacji, w tym ich charakter i formę, w której Państwo składające wniosek pragnie otrzymywać informacje od Państwa otrzymującego wniosek;

   (c) cel podatkowy, dla którego poszukiwana jest informacja;

   (d) podstawy uznania, że żądane informacje są przechowywane w Państwie otrzymującym wniosek lub znajdują się w posiadaniu lub pod kontrolą osoby w jurysdykcji Państwa otrzymującego wniosek;

(e) w znanym zakresie nazwę i adres osoby, która – jak się uważa – posiada żądane informacje;

(f) oświadczenie, że wniosek jest zgodny z prawem i praktyką administracyjną Państwa składającego wniosek, że jeśli żądane informacje znajdowały się w zakresie jurysdykcji Państwa składającego wniosek, wówczas właściwe władze tego Państwa mogłyby uzyskać informacje na mocy prawa Państwa składającego wniosek lub w normalnym toku procedury administracyjnej, oraz że jest zgodny z niniejszym Porozumieniem;

(g) oświadczenie, że Państwo składające wniosek wykorzystało wszelkie środki dostępne na jego terytorium w celu uzyskania informacji, z wyjątkiem tych, które spowodowałyby powstanie niewspółmiernych trudności.

5. Właściwe władze Państwa otrzymującego wniosek przekazują żądane informacje tak szybko, jak to tylko będzie możliwe na ręce Państwa składającego wniosek.

6. Republika San Marino podejmuje negocjacje dwustronne z każdym z Państw Członkowskich w celu określenia indywidualnych kategorii przypadków objętych terminem „informacje podobne” zgodnie z procedurą opodatkowania stosowaną przez te kraje.

Artykuł 14

Poufność

Wszelkie informacje uzyskane przez umawiającą się Stronę na mocy niniejszego Porozumienia są traktowane jako poufne i mogą zostać ujawnione wyłącznie osobom lub władzom (w tym sądom i organom administracyjnym) w jurysdykcji umawiającej się Strony, której dotyczy naliczanie lub pobór, egzekucja lub zaskarżenie, czy też wnoszenie odwołań w zakresie podatków objętych niniejszym Porozumieniem. Takie osoby lub władze wykorzystują wspomniane informacje wyłącznie dla tych celów. Mogą ujawniać te informacje w ramach publicznych postępowań sądowych lub w decyzjach sądowych. Informacje nie mogą być ujawniane jakiejkolwiek innej osobie lub podmiotowi lub przedstawicielowi władzy, czy też jakiejkolwiek innej jurysdykcji bez wyraźnej pisemnej zgody właściwych władz Strony otrzymującej wniosek.

Artykuł 15

Konsultacje i przegląd

1. Jeśli między właściwą władzą Republiki San Marino a jednym lub więcej właściwych organów wymienionych w załączniku I wystąpi jakiekolwiek nieporozumienie dotyczące interpretacji lub realizacji niniejszego Porozumienia, strony podejmują się rozwiązania takiego nieporozumienia za obopólnym porozumieniem stron. Natychmiast powiadamiają one Komisję Wspólnot Europejskich oraz właściwe władze innych Państw Członkowskich o wynikach konsultacji. Na wniosek którejkolwiek z właściwych władz wymienionych w załączniku I, Komisja może uczestniczyć w konsultacjach odnoszących się do kwestii interpretacyjnych.

2. Umawiające się Strony konsultują się ze sobą przynajmniej raz na trzy lata lub na wniosek którejkolwiek z umawiających się Stron w celu dokonania przeglądu oraz – jeśli umawiające się Strony uznają to za niezbędne – polepszenia technicznych aspektów Porozumienia oraz dokonania oceny zmian na arenie międzynarodowej. Konsultacje mają miejsce w ciągu miesiąca od złożenia wniosku lub, w przypadkach pilnych, tak szybko, jak to tylko możliwe.

3. Na podstawie takiej oceny umawiające się Strony mogą konsultować się ze sobą w celu określenia, czy, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na arenie międzynarodowej, niezbędne są zmiany do niniejszego Porozumienia.

4. Z chwilą nagromadzenia odpowiedniego doświadczenia dla pełnego wdrożenia niniejszego Porozumienia, umawiające się Strony konsultują się ze sobą w celu zbadania, czy, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na arenie międzynarodowej, niezbędne są zmiany niniejszego Porozumienia.

5. Dla celów konsultacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, umawiające się Strony informują się nawzajem o możliwych zmianach, które mogłyby wpłynąć na prawidłowe funkcjonowanie niniejszego Porozumienia. Obejmuje to również wszelkie inne stosowne porozumienia między jedną ze Stron Porozumienia a państwem trzecim.

Artykuł 16

Podpisanie, wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsze Porozumienie wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez umawiające się Strony zgodnie z ich własnymi procedurami. Umawiające się Strony powiadamiają się nawzajem o zakończeniu tych procedur. Porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ostatnim zawiadomieniu.

2. Z zastrzeżeniem wypełnienia wymogów konstytucyjnych dotyczących zawierania umów międzynarodowych i bez uszczerbku dla art. 17, Republika San Marino skutecznie wdraża i stosuje niniejsze Porozumienie od dnia 1 lipca 2005 r. i powiadamia o tym Wspólnotę Europejską.

3. Niniejsze Porozumienie pozostaje w mocy do czasu jego wypowiedzenia przez umawiającą się Stronę.

4. Którakolwiek z umawiających się Stron może rozwiązać niniejsze Porozumienie na podstawie wypowiedzenia złożonego na ręce drugiej Strony. W takim przypadku Porozumienie przestaje obowiązywać po upływie dwunastu miesięcy od przedłożenia wypowiedzenia.

Artykuł 17

Rozporządzenie wykonawcze

1. Zastosowanie niniejszego Porozumienia zależne jest od przyjęcia i wdrożenia przez zależne lub stowarzyszone terytoria Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej

wspomniane w raporcie Rady (ds. Gospodarczych i Finansowych) przy Radzie Europejskiej z Santa Maria de Feira z dnia 19-20 czerwca 2000 r., a także odpowiednio przez Stany Zjednoczone Ameryki, Konfederację Szwajcarską, Andorę, Liechtenstein oraz Monako, środków zgodnych z postanowieniami dyrektywy lub niniejszego Porozumienia oraz równoważnych z tymi środkami.

2. Umawiające się Strony podejmują wspólną decyzję, przynajmniej na sześć miesięcy przed datą określoną w art. 16 ust. 2, czy warunek przedstawiony w powyższym ustępie zostanie spełniony, uwzględniając daty wejścia w życie odpowiednich środków w państwach trzecich oraz w ich terytoriach zależnych i stowarzyszonych. Jeśli umawiające się Strony nie zdecydują, że warunek zostanie spełniony, na podstawie wspólnej inicjatywy przyjmą nową datę dla celów art. 16 ust. 2.

3. Zastosowanie niniejszego Porozumienia lub jego części może zostać zawieszone przez którąkolwiek z umawiających się Stron ze skutkiem natychmiastowym przez powiadomienie drugiej strony, jeśli, zgodnie z prawem wspólnotowym, dyrektywa lub jej część przestała obowiązywać, tymczasowo lub na stałe lub w przypadku, gdyby Państwo Członkowskie zawiesiło stosowanie przepisów wykonawczych.

4. Każda z umawiających się Stron może zawiesić stosowanie niniejszego Porozumienia przez powiadomienie drugiej strony, w przypadku gdyby jedno z państw trzecich lub terytoriów wymienionych w ust. 1 zaprzestało stosowania środków wspomnianych w tym ustępie. Zawieszenie stosowania nastąpi nie wcześniej niż dwa miesiące po zawiadomieniu. Stosowanie niniejszego Porozumienia zostaje wznowione ponownie po wdrożeniu środków.

Artykuł 18

Roszczenia i ostateczne rozliczenie

1. W przypadku rozwiązania lub zawieszenia stosowania niniejszego Porozumienia w całości lub w części, roszczenia osób fizycznych zgodnie z art. 10 pozostają nienaruszone.

2. W takim przypadku Republika San Marino przeprowadzi ostateczne rozliczenie na koniec okresu stosowania Porozumienia i dokona ostatecznej płatności na rzecz Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 19

Zakres terytorialny

Niniejsze Porozumienie stosuje się z jednej strony wobec terytoriów, w których obowiązuje Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie oraz na warunkach określonych w tym Traktacie, a z drugiej strony – do terytorium Republiki San Marino.

Artykuł 20

Załączniki

1. Załączniki stanowią część niniejszego Porozumienia**.**

2. Lista właściwych władz zawarta w załączniku I może zostać zmieniona poprzez zwykłe powiadomienie drugiej umawiającej się Strony przez Republikę San Marino w zakresie władz wymienionych w lit. a) tego załącznika, oraz przez Wspólnotę Europejską w zakresie innych władz.

Lista podmiotów powiązanych zawarta w załączniku II może zostać zmieniona za obustronnym porozumieniem.

Artykuł 21

Języki

1. Niniejsze Porozumienie zostaje sporządzona w dwóch kopiach w językach: duńskim, holenderskim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym teksty każdej z wymienionych wersji językowych są jednakowo autentyczne.

2. Wersje w językach czeskim, estońskim, węgierskim, łotewskim, litewskim, maltańskim, polskim, słowackim i słoweńskim zostają poświadczone przez umawiające się Strony w drodze wymiany listów. Są również autentyczne w taki sam sposób, co wersje językowe wymienione w ust. 1.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym dokumentem

Sporządzono w ....., dnia .....

W imieniu

W imieniu

Załącznik I

Lista właściwych władz umawiających się Stron

Poniższe władze są "właściwymi władzami" umawiających się Stron dla celów niniejszego Porozumienia:

(a) w Republice San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio lub upoważniony przedstawiciel,

(b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,

(c) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,

(d) w Królestwie Danii: Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel,

(e) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,

(f) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,

(g) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,

(h) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,

(i) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,

(j) w Irlandii: The Revenue Commissioners lub upoważniony przedstawiciel,

(k) w Republice Włoskiej: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali lub upoważniony przedstawiciel,

(l) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,

(m) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,

(n) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,

(o) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel; jednakże, dla celów art. 13 właściwą władzą jest "le Procureur Général d'Etat luxemburgeois",

(p) w Republice Węgierskiej: A pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,

(q) w Republice Maltańskiej: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,

(r) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,

(s) w Republice Austriackiej: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,

(t) w Rzeczpospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,

(u) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,

(v) w Republice Słoweńskiej: Minister za finance lub upoważniony przedstawiciel,

(w) w Republice Słowackiej: Minister financií lub upoważniony przedstawiciel,

(x) w Republice Fińskiej: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,

(y) w Królestwie Szwecji: Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,

(z) w Wielkiej Brytanii oraz na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne w Wielkiej Brytanii odpowiadają: Komisarze Urzędu Podatkowego (*ang*. Commissioners of Inland Revenue) lub ich upoważnieni przedstawiciele oraz władze właściwe Gibraltaru, które Wielka Brytania mianuje zgodnie z Uzgodnionymi Ustaleniami dotyczącymi władz Gibraltaru w kontekście instrumentów UE i WE oraz powiązanych traktatów, o których powiadomiono Państwa Członkowskie oraz instytucje Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., a których kopia zostaje przekazana Republice San Marino przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które mają zastosowanie do niniejszego Porozumienia.

Załącznik 2

Lista podmiotów powiązanych

Dla celów art. 11 niniejszego Porozumienia następujące podmioty będą uznane za „*podmioty powiązane, występujące jako władze publiczne lub których rolę uznaje się na mocy traktatu międzynarodowego”*:

PODMIOTY W RAMACH UNII EUROPEJSKIEJ:

Belgia

– Vlaams Gewest (region flamandzki)

– Région wallonne (region waloński)

– Région bruxelloise/Brussels Gewest (region brukselski)

– Communauté française (wspólnota francuska)

– Vlaamse Gemeenschap (wspólnota flamandzka)

– Deutschsprachige Gemeinschaft (wspólnota niemieckojęzyczna)

Hiszpania

– Xunta de Galicia (organ wykonawczy regionu Galicji)

– Junta de Andalucía (organ wykonawczy regionu Andaluzji)

– Junta de Extremadura (organ wykonawczy regionu Ekstremadury)

– Junta de Castilla- La Mancha (organ wykonawczy regionu Kastylia-La Mancha)

– Junta de Castilla- León (organ wykonawczy regionu Kastylia-León)

– Gobierno Foral de Navarra (organ wykonawczy regionu Nawarry)

– Govern de les Illes Balears (Samorząd Wysp Balearów)

– Generalitat de Catalunya (Autonomiczny Rząd Katalonii)

– Generalitat de Valencia (Autonomiczny Rząd Walencji)

– Diputación General de Aragón (Rada Regionu Aragon)

– Gobierno de las Islas Canarias (Samorząd Wysp Kanaryjskich)

– Gobierno de Murcia (Samorząd Regionu Murcia)

– Gobierno de Madrid (Samorząd Madrytu)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Rząd Wspólnoty Autonomicznej Kraju Basków)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (Rada Regionu Guipúzcoa)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Rada Regionu Vizcaya)

– Diputación Foral de Alava (Rada Regionu Alava)

– Ayuntamiento de Madrid (Rada Miasta Madryt)

– Ayuntamiento de Barcelona (Rada Miasta Barcelona)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Rada wyspy Gran Canaria)

– Cabildo Insular de Tenerife (Rada wyspy Teneryfa)

– Instituto de Crédito Oficial (Publiczna Instytucja Kredytowa)

– Instituto Catalán de Finanzas (Instytucja Finansowa Katalonii)

– Instituto Valenciano de Finanzas (Instytucja Finansowa Walencji)

Grecja

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Państwowa Organizacja Telekomunikacyjna)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Państwowa Organizacja Kolejowa)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Publiczna Spółka Elektryczna)

Francja

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fundusz Wykupu Długu Publicznego)

– L'Agence française de développement (AFD) (Francuska Agencja Rozwoju)

– Réseau Ferré de France (RFF) (Francuska Sieć Kolejowa)

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Państwowy Fundusz Autostrad)

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Pomoc Publiczna dla Szpitali Paryskich)

– Charbonnages de France (CDF) (Francuski Urząd ds. Węgla)

– Entreprise minière et chimique (EMC) (Spółka Kopalniano-Chemiczna)

Włochy

– Regiony

– Prowincje

– Gminy

– Cassa Depositi e Prestiti (Fundusz Depozytowo-Pożyczkowy)

Łotwa

– Pašvaldības (samorządy terytorialne)

Polska

– gminy

– powiaty

– województwa

– związki gmin

– związki powiatów

– związki województw

– miasto stołeczne Warszawa

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

– Agencja Własności Rolnej

Portugalia

– Região Autónoma da Madeira (Autonomiczny Region Madery)

– Região Autónoma dos Açores (Autonomiczny Region Azorów)

– Gminy

Słowacja

– mestá a obce (gminy)

– Železnice Slovenskej republiky (Słowacka Spółka Kolejowa)

– Štátny fond cestného hospodárstva (Fundusz Zarządzania Drogami Państwowymi)

– Slovenské elektrárne (elektrownie słowackie)

– Vodohospodárska výstavba (Przedsiębiorstwo Budowy Gospodarki Wodnej)

PODMIOTY MIĘDZYNARODOWE:

– Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju

– Europejski Bank Inwestycyjny

– Azjatycki Bank Rozwoju

– Afrykański Bank Rozwoju

– Bank Światowy / MBOR / MFP

– Międzynarodowa Korporacja Finansowa

– Interamerykański Bank Rozwoju

– Rada Europejskiego Funduszu Rozwoju Społecznego

– EURATOM

– Wspólnota Europejska

– Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andyjska Korporacja Rozwoju)

– Eurofima

– Europejska Wspólnota Węgla i Stali

– Nordycki Bank Inwestycyjny

– Karaibski Bank Rozwoju

Postanowienia art. 11 pozostają bez uszczerbku dla jakichkolwiek międzynarodowych zobowiązań, jakie umawiające się Strony mogły przyjąć w odniesieniu do wyżej wymienionych podmiotów międzynarodowych.

PODMIOTY W PAŃSTWACH TRZECICH:

Podmioty, które spełniają następujące kryteria:

1. Podmiot jest bezsprzecznie uznawany za podmiot państwowy zgodnie z kryteriami krajowymi.

2. Taki podmiot publiczny jest producentem nierynkowym, który zarządza i finansuje grupę działań, zasadniczo dostarczając towary i usługi nierynkowe, przeznaczone na rzecz społeczeństwa i skutecznie kontrolowane przez rząd państwa.

3. Taki podmiot publiczny jest dużym i regularnym emitentem długu.

4. Dane państwo może zagwarantować, że taki podmiot publiczny nie będzie stosował wczesnego wykupu w przypadku klauzul o ubruttowieniu.